

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 531

din 26 martie 2024

Prin adresa nr. 318293/01.08.2023, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea de a dispune efectuarea de verificări pentru a se stabili dacă obligarea statului la plata de despăgubiri a fost cauzată ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către magistrații care au instrumentat cauza penală.

Din cuprinsul sesizării și din hotărârile judecătorești atașate a rezultat, în esență, faptul că prin decizia civilă nr. _____, pronunțată de _____

, rămasă definitivă prin decizia civilă

nr. _____, pronunțată de _____, Statul

Român a fost obligat la plata către reclamantul _____ a sumei de

lei, reprezentând contravaloarea drepturilor salariale nete aferente perioadei

_____ și a sumei de _____ reprezentând daune morale, precum și a dobânzii legale aferente acestor sume pentru privarea preventivă de libertate dispusă în cursul procesului penal soluționat definitiv prin achitare.

Prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1203 din 10 octombrie 2023 s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru procurori a elaborat Raportul nr. 24-202 din 27.02.2024 prin care a concluzionat că în cauză nu există indicii privind exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

către procurorii care au dispus măsuri în legătură cu privarea de libertate a reclamantului

În aplicarea dispozițiilor art. 269 alin. (9) din Legea nr. 303/2022, prin adresa nr. 24-202 din 04.03.2024, Inspecția Judiciară a comunicat acest raport Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru procurori constată că în mod judicios Inspecția judiciară a reținut că nu pot fi identificate indicii ale exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către procurorii care au instrumentat cauza penală în care s-au dispus măsuri preventive de libertate cu privire la

În acest sens, s-a constatat că reclamantul a fost cercetat în cadrul dosarului penal nr. al prin ordonanța emisă la data de dispunându-se reținerea pentru o perioadă de 24 de ore a reclamantului

Prin referatul întocmit la data de s-a propus arestarea preventivă a reclamantului pentru o perioadă de 30 de zile, propunerea fiind respinsă de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul prin încheierea din data de

Prin încheierea nr. Curtea de Apel a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii pronunțată de Tribunalul data de și a dispus luarea măsurii arestării preventive pe o durată de 30 de zile.

Măsura arestării preventive a reclamantului a fost menținută succesiv de judecătorul de cameră preliminară prin încheierile definitive pronunțate la datele de respectiv prin încheierea din data de Prin încheierea nr. pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. a fost admisă contestația formulată împotriva încheierii din data de și s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu. Începând cu data de s-a dispus înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu măsura preventivă a controlului judiciar.

Prin rechizitoriul întocmit la data de în dosarul penal nr. al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție,

verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către procuror șef secție, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului cercetat în stare de arest preventiv, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal, complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 26 din Codul penal 1968 raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 din Codul penal 1968, influențarea declarațiilor (11 infracțiuni), aflate în concurs real, prev. de art. 272 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, favorizarea făptuitorului, în formă continuată, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal (39 acte materiale), folosirea influenței de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Dosarul penal nr. a fost soluționat pe fond prin sentința penală nr. pronunțată de Curtea de Apel rămasă definitivă prin decizia penală nr. pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus achitarea reclamantului sub aspectul săvârșirii infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

Ceea ce a determinat răspunderea patrimonială a statului a fost faptul că prin decizia civilă nr. a Curții de Apel s-a reținut că în cauză sunt incidente dezlegările date de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 136/2021, urmând a i se recunoaște apelantului dreptul la repararea prejudiciului ce i s-a produs prin privarea „nedreaptă” de libertate.

Astfel, din analiza condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii statului, instanța de apel a constatat că existența faptei ilicite a statului nu poate fi contestată, astfel încât, *chiar dacă în privința apelantului-reclamant s-a luat o măsură preventivă legală din perspectiva cerințelor procesual penale atât timp cât nu s-a stabilit contrariul*, în raport de soluția finală pronunțată în procesul penal, respectiv achitarea, a avut loc o violare a dreptului la libertate individuală. În ceea ce privește vinovăția intimatului-pârât, instanța de apel a constatat că verificarea acestei cerințe nu este necesară, întrucât, așa cum a arătat și Curtea Constituțională, există un caz de *răspundere obiectivă*, independentă de acțiunile sau inacțiunile agenților statului și de atitudinea subiectivă a subiectului pasiv al acestei răspunderi.

Este adevărat că a fost achitat prin sentința penală nr. pronunțată de Curtea de Apel rămasă definitivă prin decizia penală nr. pronunțată de Înalta Curte de Casație și

Justiție, însă protecția patrimonială conferită de lege și stabilită de instanță în mod definitiv își are izvorul într-o răspundere obiectivă a statului.

Totodată, s-a reținut că în luarea unei decizii referitoare la arestarea preventivă, premergătoare judecării în fond, sunt evaluate sumar datele disponibile pentru a se aprecia dacă se impune privarea de libertate a acuzatului pe toată durata procesului sau numai pentru o perioadă limitată în timp. Caracterul provizoriu al măsurilor dispuse poate justifica chiar o reapreciere a probelor administrate și dezbătute la termenele anterioare, soluțiile pronunțate în această materie neavând legătură directă cu decizia finală a procesului.

Potrivit jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, la momentul luării măsurii arestării preventive nu este necesar să existe probe de aceeași greutate cu cele care stau la baza unei trimiteri în judecată sau care întemeiază o hotărâre de condamnare, rolul măsurii arestării preventive fiind tocmai acela de a permite clarificarea sau, dimpotrivă, înlăturarea suspiciunilor în privința persoanei față de care a fost declanșată urmărirea penală.

Pe aceste premise, Secția pentru procurori constată că în cauza vizată de sesizarea formulată de Ministerul Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către procurori, motiv pentru care va aproba raportul Inspecției Judiciare, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Pentru motivele prezentate, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 24-202/2024, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

neglijență.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 26 martie 2024

Procurator Emilia ION
Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011